

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . . . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року . . . 2:50 зр. (5 кор.)
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руська.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділі і руских свят о год. 6-ій пополудні.
Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9. ул. Коперника (Ліндога ч. 9.) Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереження. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня авичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні доносеня по 15 кр. від стрічки.

Наука Шенерериянцям.

(X) В останнім числі згадалими лише загально про суботнішнє тайне засіданє, а нині вертаємо ще раз до сеї справи. Якийсь Грасман видав брошуру, в якій подав невірні і поперекручені виїмки з морального богословія св. Лігуорія, щоби тим способом скаляти католицку церкву і тайну покаяннє та допомогти в агітації під знанім окликом Los von Rom! Брошура підпала конфіскації, а Шенерериянець др. Айзенкольб бажав сю конфісковану брошуру скрізь фірточку посольської нетикальности випустити знов в світ з прокураторського заперті і вніс в виді інтерпеляції в посольській палаті. Наслідком ріжних випадкових обставин інтерпеляція дістала ся до стенографічного протоколу, однак президент палати, попавши на неї, здержав роздачу стенографічного протоколу і почав пересправляти з інтерпелянтом, щоби вичеркнув огидливі уступи з сеї інтерпеляції або її взяв назад. Справа опинила ся аж на засіданю предсідателів клубів і др. Айзенкольб рішив ся взяти назад інтерпеляцію, наколи президент по відкритю засіданя подасть се до відомости палати з приміткою, що інтерпеляція є дословним перекладом з діла св. Лігуорія. Проти сему виступили рішучо представителі католицкого центра, а Вольф і єго товариші перебивали се окликами Los von Rom! В палаті повстало велике зворушенє, а др. Катрайн забрав голос і зазначивши, що інтерпеляція не є ані дословним ані в приближеню вірним перекладом з діла Лігуорія, запротестував рішучо проти такого обиджуваня найсвятїйших чувств на-

селеня. Серед гримких онлеслів зголосило ся багато послів до слова а президент зрядив тайне засіданє (що тривало більш трех годин) для відчитаня інтерпеляції, щоби відтак палата могла ухвалити, чи ся інтерпеляція може піти в світ Божий, чи ні.

Отсе коротка суть цілої сеї пригоди. Справедливо назвав її гр. Шерені найсумнішою з многих сумних пригод; яких дожила рада державна. Нічо не могло яскравїше зобразити здичілість і звиродненє австрійского парламентаризму, як ся інтерпеляція Всенімців. В австрійским парламенті дійшло вже до того, що не вважає ся ані на релігійність і віру, ані навіть на те, щоби не викликувати найнижших інстинктів, що понижають людскість до схудобілости. А сеї задачі підняли ся як-раз ті, що чваняють ся бути представителями більше вартного народу німецкого.

Однак палата майже однодушно заявила ся (вийшли лише перед голосованєм соціалїсти, а против голосували Шенерериянці) за розпорядком президента палати, а тим способом визволено Австрию від розповсюдженя під плящиком посольської нетикальности радикально-німецкого памфлету, що зогиджує найпоганїйшим способом прилюдну моральність і з нечуваним завзятем накидає ся на католицку церкву і духовенство. З дрібними виїмками малювало ся на лицах всіх послів незвичайне обурєнє і проявило ся з елементарною силою. Показало ся, що парламент переступив далеко межі можливости і поступає прямо до анархізму. Справедливо отже висловив гр. Фетер (президент), що пропущене такої інтерпеляції вкрило би Австрию соромом перед цілим світом. Всі зрозуміли,

що Шенерериянці доводять Австрию до краю пропасти. Найспокойнїйший і найбільш байдужний чоловік, що глядїв рівнодушно на агітацію Los von Rom, побачив довідно, що тут прилучила ся ще і політична понука, а такими інтерпеляціями намагають ся німецкі радикали затроїти серця широких верств населеня і викликати в них пристрасть ненависти і злоби, викликати боротьбу всіх проти всіх і довести тим до справденишого розладу і розкладу держави.

Однак завели ся Шенерериянці, рахуючи на добродушність або байдужність, они перебрали мірку і задля того дійшло в палаті до такого загального обурєня, яке впровадило їх під конєць засіданя в клопотливе становище. Але се загальне обурєнє нехай буде указкою для державних керманичів, до чого то вже тепер доходить. Перед тим уступає питанє ненімецких інтерпеляцій і всі подібні на третє місце, а виринає питанє єствованя або розкладу австрійской держави.

Чи можна ще байдужно дальше приглядати ся такої роботі?! Лихо не без добра! Палата перебула щасливо трудний день, а ми сподїваємо ся, що многим відкрили ся очі і що тепер повинно би наступити до певної бодай міри зближенє супротивних, але на австрійській і моральній основі стоячих сторонництв і довести до уздоровленя хорого тяжко парламенту і взагалі політичних відносин в Австрії. Однак на тім не повинні державні керманичі поперестати, а глянути, глибше у відносини всіх країв австрійских, бо й де инде є подібні Шенерериянцям змаганя. Отже caveant consules!

БОГДАН ЛЕПКИЙ.

Щаслива година.

Розбивались баци, розливались меди, — то Гончарі весіля справляли.

Наїхало богацкої родини повна хата. Що хата? — ціле подвірє, ще й по сусїдах вози стоять та но-чуть гості.

Ворота відчинені на остїж, двері також, наїд плине як філя. А старий Гончар лиш з фляшкою у руках ходить та всіх частує.

— Пийте, люди добрі, кріпїть ся, чим Бог послав, та веселїть ся разом з нами!

А Гончариха між жінками як тая пава похжає. Навїшала коралів з дукачами, закотила рукави по лікті та все тую шалїнову хустку поправляє та припрошує: Ану-но свахо, будьте ми ласкаві та кушайте, не робїть менї смутку в тую веселу годнву. Ану-но!

А часом стринуть ся обов та шуткують з себе:

— Ой старий! Либонь ти дру-гих, просиш а сам пєш, подиви ся, як тобі ноги танцюють!

А він їй на тоє: — Та подиви ся на себе. Де твоя хустка, де чїпєць, де твій сором жінко?

Потім стають і разом просять:

— Їжте сусїди добрі та згідливі, їжте гостоньки славні, не обїсьте вас. Є такого добра, що для всіх стане. А на нас гнїву не майте, бо ми старі. Як той казав: Їжте люди, випивайте, а за решту вибачайте!

Потім знов розходили ся. Він у світлицю, а вона в хату і дальше просили.

— Та бо тому приймови кінця не видно — говорив сват. — Та бо то вважаєте рука болить від ложки, все їно з миски в рот та з миски в рот. Правдиве слово кажу, так якбим до полудня ціном махав.

— А я — підхопив другий — присяїстобожє з тої лавки не встану. Так якби мене хто до неї стяглем приправив.

— Якби так дома, то попросилибсьє жінки, щоби вас на постелю трунула. Правда?

— Таже правда, але ту хїба не годить ся.

— У мене, мої ви милі, — просив господар, будьте як у себе дома. Ми всі люди прості і наньских

поведїнок не знаємо. У нас що в серцю, то на язичі.

— А що в мисці, то до рота — докінчив громадский сьміхун, Онішко.

— О, вже то кум Онішко як що скажуть то так, якби в шайбу влучили — хвалив Гончар — і дальше їшов і дальше просив.

Гамір ріс з кождою мискою, з кождою чаркою. Усякий хотїв говорити, а слухати не було кому. Говорили про все — про хлопєску біду як найменче, бо то богацка хата, бо то богач віддає наймолодшу доньку. Поки говорили, то говорили, а дальше взяли хвалитись. Хвалили ся полєм, худобою, дїтьми, усім.

— Наше село — казали — правда, що не богате, бо ані такого поля, ані пасовиска не має, але за те веселе, найвеселїше зо всіх!

— А в нас знов, вважайте, великі порядки. Що правда, то правда, але такої школи, як наша, то навіть в місті не видати. Або крамниця, що гадаєте, як?...

І так безконечно...
А потім прийшло на церкву і на сьвященика.

— Наші єгомость то такую вам солодку бесїду мають, якби медом мастили. Ніколи не заговорять інакше лиш: любовько, або голубонько. А в церкві то ще не зачнуть проповідати, ще лиш перехрестять ся та скажуть: Возлюблені братя і сестри во Христї! — а ту вже ціла церква плаче.

Такий вам спосіб мають!
— Наші знов, дай їм Боже здоровля, красно сьївають. Як потягнуть, то так як колиб зпід землі голос їшов, аж по ногах скобоче. А потім як не піднесуть, як не закрутять, як не задзвонять, то так якби під банєю птаха літала та Господа Бога хвалила... Красно сьївають!

— Наші старенькі, дай їм Боже ще хоть кілька літ прожити, то знов кадять; страх як кадять! Цїлїська церква в димі стане, аж в носі крутить. А наїд пчихає як по табаці... То раз кадять!

Потім хвалили дяків, піддячих та паламарів, що красно дзвонять.

(Дальше буде).

Парана.

(Зі справозданя з подорожи делегатів кравового відділу до Бразилії).

(Конець).

Оброблюване більших просторів землі, чим вимагає власна потреба, не є відповідним, бо в перших роках по заложенню колонії, при недостатку доїздових доріг, нема жадного збуту для рілнничих продуктів. Тож колоніст з очищенням своїх 40 моргів зовсім не повинен спішити ся, тим більше, що само дерево по залюдненню околиці скоро підноситься в ціні. На початок 2—3 морги очищеної «роси» зовсім вистарчає на власні потреби.

Очевидно при такій системі управи, ріля без навозу по кількох літах стане пісною. Тоді витинає ся нову «росу», а давню оставляє ся облогом. Але замість трави в сім підсоно дуже скоро запускає ся ліс (сарога), який по трех до пяти літах знов витинає ся наново і палить ся на погар. По кількаразовім спаленню поступенно зникають надпалені і спорохнілі колоди та пні грубих дерев і ґрунт стає тоді можливим до управи плугом. Доселі лише на старих колоніях в околиці Куритиби уживають плуга, а всюди деінде управляють землею мотиками.

З ходом часу і розвоєм колонії, по кількох роках існуваня, з лісних стежок (picadas) заледви доступних для піхотинців, творять ся поступенно спершу стежки для кінної комунікації, а далі, коли повстають млина, тартаки і т. д., що дають можливість зарібку фірманками, повстають вазові дороги до центральної точки кожної колоніальної групи, де поволи виростає місточко, як місце збуту продуктів колонії.

Наслідком сих обставин мусить змінити ся рід управлюваних ростей на колонії в міру її розвою і можливости збуту. З початку можна числити на продаж лише артикулів до їдженя для ново прибуваючих емігрантів, а артикулами на вивіз є виключно лісні плоди, як: herba mate, дерево, кора для гарбарень і т. н. В пізнійшій стадії до попередних артикулів прибувають дорозші рілнничі продукти, видержуючі коштовний транспорт як: тютюн, мука, овочі, або промислові продукти: гарбовані шкіри, тростинова горівка (kaszas), дошки цінних дерев (магонь і палісандер), а вкінці зарібтки фірманкою, гоневем сплавів і т. п. Дперва в третій стадії найбільшого розцвіту колонії, коли місточко, заложене первісно як центр колонії, де осіло кілька або кільканайцять купців, стане таким великим, що само може бути консументом з'їсних артикулів, випродукованих колоністами, зачинає виплачувати ся управа рілі понад власну потребу. В сім положенню находять ся давні колонії під Куритибою, а з новіших ті, яких центри, що були давніше лихими місточками, як Пальмейра, Понта Гроса, або Ріо Негро, в наслідок побудованя залізниць вирости на більші міста. В таких містах можна вже продавати бараболу, ярину, збіже, набіл, дріб, солонину.

Возьмім мапу до руки і придивім ся розкладови рілнничих колоній в стані Парана, а виробимо собі понятя о ролі, яка в сім краю припала в уділі Полякам.

Поминаю на разі округ столиці, бо він має якнайдавніший і найкористнійше положений округ, зовсім спеціальні услія корисного розвою. Згадаю лише мимоходом, що в промірі шести миль навкруги Куритиби бачимо одну цілну сіть польських колоній перервану лише в двох місцях, в околиці Самро Largo, S. Jose dos Pinhães італійськими колоніями. Натомість німецькі колоністи, колись численні в околиці Куритиби, зникли звідси майже зовсім переносячи ся до міст, або займаючись фірманкою та дрібною торгівлею по колоніях.

Першу лінію колоній творить група Ігуасу, положена серед лісів в долині сєї ріки, на правім березі її. Початок колонії становить місто Пальмейра, віддалене на 6 годин їзди залізницею від Куритиби. У відступах 5—7 миль від себе наступають тут колоніальні групи, (nucleos colonias): Sta Barbara, Contagalls, Rio das Patos або Palmyra, Agua Branca або Aecoli, St. Matheus або Maria Augusta, Passo de meio (Escarpa Cavallo), Rio Azul, Rio Claro або Euphrosina, Porto Unias do Victoria, Alberto Abreu, Jangada

і Palmas. Чотири послідні лежать на лівім березі Ігуасу, вздож ново отвореного гостинця в Porto Unias до Пальмас.

З виімкою кільканайцяти італійських та іспанських родин на колонії Santagallo і стількож Бразиліян на колонії Rio Azul всі колоністи сєї групи належать до народности польської, рускої або литовської в числі коло 3.000 родин, які посідають разом простор землі 71.973 гектарів. В Sao Matheus і Rio Claro є польські ксьондзи і деревляні костелики, шкільки у всіх колоніях; є також польські торговельники і ремісники — жидів зовсім нема.

Головною комунікаційною артерією є ріка Ігуасу, яка є сплавною від пристани Porto Lagangeiro (фрактова стация залізницї) до Porto Unias da Victoria, на просторони звиш 60 географічних миль. Даліше до границі Парагваю зачинають ся вже чим раз численнійші пороги, а ріка кінчить ся величавими водопадами, які своєю красою перевишають Ніагару. Плавба по Ігуасу не є правильною. Підчас посухи вода опадає так сильно, що річні пароходи лише в трудом можуть плавати. Правильної комунікації на разі нема, але курсує по ній 6 приватних пароходів та звиш 300 чайк, галярів і лодий, призначених на перевіз товарів з Porto Unias до залізницї і на відворот. Фрахт за цілу просторонь від «агроб-и» (15 кілгр.) виносить 900—1000 рейсів (45—50 кр.). Вазові дороги вправді існують на всіх колоніях, однак їх сіть не є викінченою і тому они мають лише локальне значінє. Більші шляхи вазових доріг існують від Palmeira до S. Matheus і від Porto Unias до Palmas.

Рускі послі в парламенті.

В двох статях під таким заголовком дала «Буковина» знамениту відповідь д-рови Косови, в якій ми вже навели передше частину, де говорить ся про личність проф. Барвіньского та про его вибір за давних і теперішних виборів. В дальшій тягу каже «Буковина»:

Колиб вас з вашими думками, з вашими ідеями, котрим ви щиро служите, клав хтось силоміцю живцем до гробу, чи ви не будете пручати ся, боронити ся, добувати всіх сил своїх, аби остоятись на місці, не дати справі, котрій щиро служите, пропасти?! Спробувати сил треба було доконечно, а поляг би був на бовищи, так аж тоді уступив, але з честю.

Своя особа тут ні при чім, але та ідея, котрій служимо. Або чи можна сказати, що у Барвіньского нема ніякої такої ідеї? Правда, тепер на найвищі ідеї порозбарили люди патенти поміж себе, так що поза патентованими ідеями сама безідейність, але і у патентованих патріотів чи нема таки ні на одробинку ніколи і найменшого сумніву, чи та дорога, котрою они ідуть, чи той спосіб, яким они ідеалам служать, добрі чи ні? Непомильність гарна річ, але у кого з людей она є, нехай кине каменем на нас.

Зрештою знаючи трохи техайку виборчу не лиш на Буковині і в Галичині, але і в інших краях, ми трохи інакше задивляєм ся на результат виборів в Галичині ніж др. Кос. Для нас такі факти, як той, що «любимець руского народу», «одинокій заступник Руси в радї державній» і т. д., др. Окуневский, а так само незвичайно щирий чоловік і добрий заступник справ руских, Данило Танякевич, при теперішнім виборі упали, — томами промовляє. Чому їх Русь тепер не вислзла послами у Відень? Не була в силі? — Чому вибрали зовсім незнамого чоловіка Длужаньского — і то без калішка горівки, без куска оселедця або дреглів?! Поляки вибрали? — То хіба і при попередних виборах Поляки вибрали Окуневского і Танякевича, а се їм не перешкаджало бути независимими? — Русини їх опустили? То хіба Русини воліли Длужаньского і Вайзера?

Такі річи заставляють нас до роздумуваня і передумавши їх на всі боки, ми добачаєм в них систему: Були, значить, 2 независимі, «одинокі» заступники Руси в радї державній — їх тепер змели. Хто? Поляки чи Русини? — Як Поляки — то мають силу, як Русини — то щож про них думати?

Тепер вийшли знов 4 независимі: Король

там, де з V-ої куриї вийшов Поляк, і де він сам при виборі до сойму перепав; Кос там, де з IV-ої куриї вийшов гр. Дідушацкий і т. д. — Русини їх вибрали? Так чомуж ті Русини в V-ій чи там в IV-ій куриї не вибрали также Русина? Чи може Русини хочуть мати своїми заступниками рівночасно руских «независимих» і польських графів?

Ось то і та система! Так з того виходило-б, що і теперішні независимі носли вибрані при помочи Поляків, тай що їх зметуть...? — На таке питанє мусимо відповісти, що ми розбираєм своїм розумом дійсність, а в пророцтва не запускаєм ся. Чи зметуть, се залежати ме від ріжних обставин і чинників політичних. Але, що они вибрані при пасивній помочи Поляків, т. зв. що їх Поляки, присилувані ріжними політичними зглядями, пропустили, се еретичає переконане сьміємо ми прилюдно висказати, хоть би нас за се мали і окаменувати.

В тім отже ми вповні годимо ся з д-ром Косом, що польська шляхта в справах виборів в Галичині взагалі а особливо в справі виборів руских послів диктує. Одні носли виходять при більшє пасивній її участи. З тої то причини др. Кос має рацію, коли себе і товаришів в своїй промові називає Wunderabgeordnetem — так, для д-ра Коса і для его товаришів се просто чудо, що вони а не хто иньший з Русинів вийшли послами, але для польської шляхти — ні, вона се знала наперед, і вона «знала докладно, що робить» і на що їй того треба, випустити до ради державної не лиш Барвіньского і товаришів, але також і Романчука і товаришів. І будуть Поляки вибирати сяк і так руских послів доти, доки... — та се не належить тепер до річи, тай багато про се говорити-б, і значило-б се тільки, що головою об мур товчи. Ходило нам тепер лиш о то одно, сконстатувати — думаю, в згоді з д-ром Косом, — що і независимі послі в певній мірі вийшли при пасивній помочи Поляків. Не запізнаємо при тім великої ріжницї поміж вибором одних а других руских послів. Але бачимо наглядно, що Поляки допустили і 4 независимі рускі партії в радї державній до голосу. — До значіня, до політичної сили — є, то річ иньша; се не залежить від Поляків, але від руских послів тяжкі обовязки — серед дуже трудних обставин здобути собі се значінє.

Сентиментів в політиці нема. Хто має силу, той ніколи не выпускає її з рук добровільно, а лиш о стілько понускає, о скільки мусить — присилуваній обставинами. В таким разі вибирає ще, де о скільки се дасть ся, з двох лих менше лих. І Барвіньский, значить ся, лих. Чи менше — то ще також питанє.

Хто кому, після польского розуміня, має колоди вергнути під ноги: чи Барвіньский Романчукови, чи Романчук Барвіньскому — се душе цікаво було-б знати. А може гадка була така, щоб вони собі послолу гризли ся і загризли ся...

(Дальше буде).

Новинки.

— Календар. В середу: гр.-кат. Аксентія; рим.-кат. Нестора. — В четвер: гр.-кат. Онисима; рим.-кат. Теофіля.

— Рада надзираюча товариства взаїмних обезпечень і взаїмного кредиту «Дністер» відбуде дня 28. лютого с. р. т. є в четвер, о год. 4. пополудни в льокалі товариства звичайне кварталне засіданє для полагадження справозданя Дирекції і Комісії ревізійної за осьмий рік адміністраційний як також біжучих справ.

— Загальні збори стоваришеня «Жіноча спілка промислова: Труд» відбудуть ся у Львові в льокалі «Рускої Бесіди» дня 16. марта с. р.

— Дує ся «Громадский Голос» — повторивши за нами уривок зі статі о. Івана Попеля. Кажє, що «Руслан» невідповідна газета для о. Попеля, бо ще до тепер прокуратурия не виточила єму процесу. Отже тому він, «Громадский Голос», повтаряє закиди о. Попеля в переконано, що аж на его голос правительство буде реагувати! Дарма, що «Громадский Голос» так дує ся: волон він не стане, а може ще з ним приключити ся таке, як тій жабі у казці. Коли піднесені о. Іваном Попелем закиди против повітової адміністрації стануть належито выясненими, то певно не ради передруку в радикальній газеті.

— Підлої клевети допускає ся «Галичанін» на настоятелів та питомців духовної семинарії, зві-

щаючи про оновішню візитацію митрополита о. Андрея. Митрополит — каже згадана часопись — желав серіозно зайняти ся заведенням таких порядків в духовній семинарії, які в ній, від часу введення в жите славетної нової ери, стали лише історичним спомином. А була би до сего вже крайня пора, бо заведене, якого настоятелі бачать головне услівє священичого покликання в незнанню церковних богослужень, обрядів і в мало-важенню церковного язика, а найбільшу вагу прикладають до фонетики і прч. — не може ніколи виховати такого духовенства, яке точно і совісно сповняло би свої обовязки. — За скоро «Галічанін» хоче ліквідувати недавні виселеня твердобів для маніфестацій митрополитови — се не удасть ся, віі.

— Основанє малої духовної семинарії для львівської архієпархії вже порішене. Митрополит Шенцицький удержує вже на свій рахунок пять учеників з народних шкіл і ті кандидати станувлять неначе завязок малої семинарії. По шкільних фернях ті ученики, переважно селянські діти, впишуть ся до шкіл середних.

— Аматорське представленє комедії Льва Лопатинського «Сверуха» відбуде ся в Борщеві в сали читальні «Просвіти» дня 3. марта с. р. Дохід призначений на будову «Руского народно-го Дому» в Борщеві.

— Іменованя. Президія краєвої дирекції скарбу іменовала асистента Антопа Смеречинського адюнктом технічної контролі скарбу в Х. кл. рангі, а Якова Мілера, Михайла Ратера, Ярослава Поколіньського, Константина Стрільбицького, Василя Кізіму і Едмунда Фіка канцеляристами в ХІ кл. рангі.

— Напад на офіцерів 58. п. п. в Перемишлі покінчив ся нині перед карним трибуналом у Львові увільненєм всіх обжалованих від вини і кари. Засуджено лише за публичне насале на особі Бернатової: Рихліцького на 7 днів арешту а Оларчика на одну добу арешту. Рефера засуджено за побмтє Мігля на 7 днів арешту.

— Дефравдація в львівській магістраті. В Гамбургі сіймала поліція Евгена Новицького, урядника львівського магістрату, який допустив ся дефравдації на 10.000 К., зарвав кілька банків на 8.200 К. і виїздив до Америки. Магістрат нічого не знав про дефравдацію і перед кількома днями уділив Новицькому відпустки, щоби міг відвезти сина до гімназії в Бучачі. Новицький поїхав дійсно до Бучача, але з поворотом не показав ся вже у Львові. Не знати, хто доніс гамбурзькій поліції про утечу Новицького до Америки, бо львівський магістрат дізнав ся про се аж в телеграми поліції з Гамбурга, що мають зроби ти з арештованим. През. Міхальский сей час зарядив слідство.

— Приятелька цісаря. Берлінський Local-Anzeiger подає інтервю з буюшою артисткою Бургтеатру у Відні пнею Катериною Шрат, яка в сей спосіб висказала ся про свої відносини до цісарського двора: Покійна цісарева Елисавета була мою найласкавішою протекторкою, а навіть приятелькою. Для неї, гоненої терпінями через цілий рік з одного місця на друге, було потіхою, що є добра та весела жєнщина, яка розвеселює духа цісаря і забавляє его своїми відчитами, а ще і товаришать монарсі в его проходах по парку в Шенбруні, де цісар завжди рано попивав карльсбадську воду. Цісарева знала, що я ніколи не надуживаю свого становища ані для інтриг, ані для протекції... Кожного року я одержувала відпустку, щоби могла завести цісарєви перші фіялки чи то до Гедель, чи до иньшої місцевости, де пробував монарх. — Пані Шратова, як звісно, покинула сцену перед двома роками і пішла на пенсію та про теперішні відносини в Бургтеатрі висказала ся так, що за давніших директорів завжди актори чогось могли научити ся, але тепер вже ні. Теперішній директор (Шлятер) жадає від артиста кожного дня чого иньшого, так що артист не знає властиво, що має робити.

— Військовий побір в окрузі ц і к. Коменди ХІ корпусу у Львові відбуде ся сего року в отсих речницях: Терєбовля дня 18, 19, 20, 21, 22, 23, 26, і 27. марта. — Тернопіль дня 29. і 30. марта і 1, 2, 3, 9, 10, 17, 18, 19, 20, 22. і 23. цвітня. — Скалат дня 25, 26, 27, 29. і 30. цвітня і 1, 2, 3. і 4. мая. — Збараж дня 26, 27, 28, 29. і 30. марта і 1. і 2. цвітня. — Косів дня 17, 18, 19, 20, 22, 23. і 24. цвітня. — Жабє дня 26. і 27. цвітня. — Коломия дня 18, 19, 20, 21, 22, 23, 26, 27, 28, 29. і 30. марта і 1. і 2. цвітня. — Святин дня 17, 18, 19, 20, 22, 23, 24, 25. і 26. цвітня. — Печеніжин дня 29. і 30. цвітня і 1. і 2. мая. — Сокаль дня 17, 18, 19, 20, 22, 23, 24, 25, 26. і 27. цвітня. — Мости великі дня 29. і 30. цвітня і 1. і 2. марта. — Жовква дня 3, 4, 6, 7, 8, 9. і 10. мая. — Львів (в міста) дня 18, 19, 20, 21, 22, 23, 26, 27, 28, 29. і 30. марта і 1. 2. цвітня. — Львів (з повіта) дня 18, 19, 20, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 29. і 30. цвітня і 1. мая. — Підгайці дня 18, 19, 20, 21, 22, 23, 26, 27, 28. і 29. марта. — Бібрка дня 20, 22, 23, 24, 25, 26, 27. і 28. цвітня. — Перемишляни дня 29. і 30. цвітня і 1, 2. і 3. мая. — Гляняни дня 6, 7, 8. і 9. мая. — Рогатин дня 18, 19, 20, 21, 22. і 23. марта. — Бурштин дня 26, 27, 28, 29. і 30. мар-

ця і 1. цвітня. — Бережани дня 18, 19, 20, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 29. і 30. цвітня. — Надвірна дня 18, 19, 20, 21, 22. і 23. марта. — Богородчани дня 26, 27, 28, 29. і 30. марта. — Станіславів дня 1, 2, 2, 9, 10, 17, 18, 20. і 21. цвітня. Товмач дня 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29. і 30. цвітня. — Обєртин дня 2, 3. і 4. мая. — Городенка дня 6, 7, 8, 9, 10. і 11. мая. — Золочів дня 18, 19, 20, 21, 22, 23, 26, 27, 28, 29. і 31. марта і 1. цв. — Зборів 17, 18, 19, 20, 22. і 23. цвітня. — Камінка струм. дня 25, 26, 27, 29. і 30. цвітня і 1, 2, 3, 4, 6, 7. і 8. мая. — Броди дня 17, 18, 19, 20, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 29. і 30. цвітня. — Заліці дня 1, 2, 3, 4, 6. і 7. мая. — Бучач дня 18, 19, 20, 21, 22, 23, 26, 27, 28, 29. і 30. марта і 1, 2. і 3. цвітня. — Чортків дня 18, 19, 20, 22, 23, 24, 25, 26. і 27. цвітня. — Гусятин дня 29. і 30. цвітня і 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10 і 11. мая. — Товсте дня 17, 18, 19. і 20. цвітня. — Заліщики дня 22, 23, 24. і 25. цвітня. — Борщів дня 27, 29. і 30. цвітня і 1, 2, 3, 4. і 6. мая. — Мельниця дня 7, 8, 9, 10. і 11. мая.

— Атенат на царя. Відєнські часописи доносять, що дня 10. с. м. російські анархисти мали устройти атенат на царя. До сповненя сего діла призначено льосом якогось студента. Однак він застрашив ся і розповів цілу справу своєму батькови, а сей доніс правительству. Так викрив ся заговор на жите царя і потягнув за собою масові увязненя студентів, а наслідком їх мали бути остатні розруха на російських університетах.

— Средство против рака. Всякі средства, яких уживають лікарі, щоби усунути рака, показали ся безуспішними. Від часу до часу появляють ся в часописях донесеня, що там а там лікар винайшов новий радикальний лік проти рака, але опісля показує ся, що се средство нічо не помагє. Недавно знова, римська часопись «Messagero» донесла, що лікар Ранелетті лічить недужих на рака з успіхом якимсь «мірмоль-ом». Має се бути течия з прикметою висувувати ракові боляки так, що они стають ся нешкідливими.

— Спадщина по Мілані. Як доносять відєнські часописи, Мілан крім лиету до цісаря Франц Йосифа з просьбою що-до похорону, не лишив більше жадних розпоряджень. В наслідок того головним спадкомцем став его син, король Александер. В спадщині лишило ся передовсім дороге урядженє мешканя экс-короля у Відні, в яким находили ся величаві меблі, дорогі ілюстри образи, срібла і золота та богата збірка оружя. Крім того найдено 36.000 франків готівки, які надіслав єму недавно сербський банк, яко рату місячної платні, та в мононці 600 зл. Більших довгів небищик не лишив, бо всякі его зобовязаня, в висоті трех мільонів франків, перешав на себе перед тремя роками волзько-камський торговельний банк, а сплату їх забезпечило сербське правительство.

— Перегони самохода з поспішним поїздом відбули ся недавно межі Римом а Цівіта Вєчія. П. Маріно Торльонія заложив ся з командантом Сільвестрєлім, що він самоходом на прстороні 70 км. скорше буде їхати як поспішний поїзд. Торльонія виграв заліжку, бо прибув до Цівіта Вєчія дві минuty перед поїздом.

— Дистетика танцю. Звісний лікар і гігієніст проф. др. Густав Гєр замістив в одній з німецьких часописей статью, в якій подає цікаві вказівки що-до дистетики танцю. Між иньшим др. Гєр пише: При обсервованю танцюючих ударяє нас се, що танцерки перевєщають танцерів не лише що-до охоти але і здібности до танця, а головню що-до витрєвалости. Се усправедливляє в часті будова тіла. Дівчина має розмірно значно меншу, а тим самим лекшу будову тіла як мущина, а при танцю се відриває значну ролю. Другу важну причину легкости при танцю становить стрій. Танцерка в яснім і білім строю є о много меткійша як мущина в чорній погребовій одіжі. Чорна одіж фарбована, як розігрєє ся, видає пару паралізуючу всі нерви мущини. Важну причину легкости становить також одяг ніг. Кожний турист і цикліст знає добре, що в черевниках, панчохах і споднях по коліна чоловік має далеко справнійші ноги як в отвертих довгих руках, які мусять завязувати ремінцями. Жіноча сукня зменшає по часті єю недєгідність, але не усуває єї цілком. Що ріжниця в одіжі відграє дійсно таку ролю, виказує факт, що на костюмових балах, коли мущани і жєнщини зближують ся під зглядом одіжі, ріжниця в витрєвалости і рухливости є менше замїтна чим на звичайних балах. Послїдна і дуже важна причина меткости і легкости жіночого пола при танцю лежить також в стравах і напою, яких уживають мущани і жєнщини. Пиво і тютюн — не треба вже й говорити — приносять отяжілість. А танцерки їдять цукор, тісточка, морозженє — а те все піддержує легкість. Звідєс отже походять витрєвалість жєнщини при танцю.

— Сьвітвий картяр. Сами днями помер в шпитали в Новім Йорку ославлений картяр, котрий уживав ся на всіх великих пароходах і обігравав людей в т. зв. «покера» до чиста. Картяр той називав ся Генрі Пєслі, не займав ся більше нічим иньшим, жив собі добре і вигідно, обїздив цілий сьвіт довкола, але стеріг ся до-

бре, щоби случайно не попасти ся в чийсь руки та не змірити власною особою глибини моря. Остаточню відобрав собі сам жите морфіною. Лікареви, котрий его лічив, розповів він цікаві річи з свого жита. Я був — так розповів він — правильним гостем на всіх великих пароходах. Звичайню їздив я яко «невинний купець», але мусів часто змінити пароходи, щоби мене пасажири не знали. Мимо того не один стюєрд знав дуже добре, хто я. Я позискував собі его прихильність тим, що обєшував его щєдро напивками, отже він прижмурював очи і ніби мене не видів, хоч була вивішена таблиця остєрігуюча перед злодіями і грачами. Перше, що я робив, коли прийшов на корабель, було, що я розглянув ся між пасажирами і кождому з них добре придивив ся. Коли я їх докладно скласифікував, то розпочинав мою маніпуляцію. Я робив знакомство, запросив сего або того на фляшку вина, казав іноді подати й добрий обїд якому курному, з котрим хотів познакомити ся, а часом таки відразу розпочав гру. Але на тій самій подорожі не грав я більше як раз або два рази. Я «працював» завжди без спільників, а мій такт і певний суд помагали мені перебути всі трудности і небезпечности.

— Потоп сьвіта такой самий, як був за Ноя, має припасти в грудни сего року. Так предкавав якийсь учений на 1000 літ перед рождєством Христовим, та записав се на таблиці, яку найдено в старинній бібліотеці в Ниниві. Учений обчислив се на основі положеня зьвїзд, а тепєрішні астрономи признають, що зьвїзди дійсно так будуть стояти в грудни, як підчас потопу за Ноя. Будьмо однак певні, що пророцтво сего ученого так само сповнить ся, як багато других подібних пророцтв.

— Дрібні вїсти. В Терєбовлі засновано Касу системо Райфайзена. — На шляхах Терєсія-Іванє пустє і Біла чортківська-Заліщики привєрнено рух всіх поїздів, а на шляху Львів-Клепарів-Янів застановлено рух поїздів. — В Бориславі замкнуто всі школи задля люгучого там тифу. — Конкурє на управителя шпиталя в Любачеві розписав краєвий видів. Платня 1400 К. Поданя можна вносити до 15. марта с. р. — В Снятині відбудв ся дня 12. с. м. заходом читальні «Просьвіти» вечєрок в честь Маркіяна Шашкевича. — В Тираві волоській посьвячено минулого тижня нову церков. — У Львові згорів магазин цукру коло черновецького двірця, власність фірми Лям і С-ка. Шкода вивозить 160.000 К. — Вчєра застрілив ся у Львові офіціал військових магазинів Оскар Шмід. Причиною самоубійства був жаль по страті жєни, помершої перед пів роком.

— Гумористичний кутик.

Нїчий настрій.
Крізь фляшки в вікнах брудних
З шинку ясєє сьвітло лєтьє ся,
І гомін людий хирних
Гєн, на улицю несєтьє ся.
*
В сїм непевнім сьвітлі хтось
Мов хильцем перєкрадав ся,
Станув і міркує щось,
Далі сумно відозвав ся:
*
От, до чого я зійшов,
Як почав горівку пити,
Що не маю нині знов
Горівки за що купити!..
Міські діти.
Василько (реве): Я хочу молока!..
— Маши тут сьвіжєньке, просто від коро-
виці.
— Я не хочу від коловиці, я хочу від молочарки!
Страшна цензура.
Найтязьша цензура
Для писатєлів:
Побіжність і глупість
Їх читатєлів.

Посмертна [†] оповістка.

— О. Юліан Красицький, декан і парох в Сажавці, упокоїв ся дня 24. с. м. в 75. році жєтєя, а 53. р. сьвящєнства. В. в. п.
— О. Михайло Нєвєсєдєловський, парох в Жибчи мурованім, белазого деканата, упокоїв ся в 74. році жєтєя, а 46. р. сьвящєнства. В. в. п.
— Іван Дубас, укінчений богослов, помер у Львові дня 25. с. м. в 28. році жєтєя. В. в. п.

Телеграми.

Відєнь, 26. лютого. Нинішнє засїданє палати послів почало ся кількома наглими внесенєями і спокійним відчитуванєм чєських інтерпєляцій в німецькїм перєкладі.
Кронберґ, 26. лютого. Цісар Вільгєльм відпровадив англійського короля Едварда аж до

замку Фрідріхсгоф, а опісля вернув до Гамбурга. О год. 1. по полудни цїсар прибув знов до Кронберга.

Кронберг, 26. лютого. Вчора пополудни англійський король відвідав німецького цїсаря в Гамбургу.

Мадрид, 26. лютого. Телеграма з Опорто доносить, що там тривають даліше антиклерикальні розрухи. Полїція розігнала товпу і арештувала кілька осіб.

Рим, 26. лютого. Против нового кабінету Заварделі-ого оповиция заповіла остру акцію з причини поєкту нових накладів на помноженє армії і маринарки.

Лондон, 26. лютого. Генерал Френх доносить з Пітретіф під д. 22. с. м., що всюди, де натрафив на Бурів, удало ся ему розігнати їх. Коло 5.000 людей стоїть переданглійским фронтом. Амстердам і Пітретіф стоять в облозі. Френх має намір вирушити даліше, лише безнастанні дощі здержують его. Загальні страти неприятели до 16. с. м., о скілько до тепер відомо, вивосять: 282 людей ранено або убито в борбах, 56 забрано до неволі, 183 Бурів підда-

до ся. Забрано одну велику гармату, 462 штук різного оружя, 160.000 набоїв, 3.500 коний, 74 вози, коло 19.000 волів і 150.000 овець. Англійці мали убитих 50 офіцирів і 41 жовнірів, а раних 4 офіцири і 108 жовнірів.

Париж, 26. лютого. Temps доносить з Шангаю, що загально припускають, що вже з кінцем марця розпочне ся вицофване експедиційних військ.

Дешевим і гарним дарунком

при всяких нагодах,
яко гарна прикраса комнат є
Картини: Верещагіна, Шевченко в до-
мовині і Сластьона, Шевченкова
могила.

Можна дістати через адміністрацію „Руслана“
з пересилкою за 1 кор. 60 сот.

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1-го мая 1900.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
посп.	особ.			посп.	особ.		
приходять о годинї				відходять о годинї			
1:35	6:10	з Кракова, Берлина, Варшави, Відня	6:25	до Лавочного (Мункача, Пешту)	Борислава	6:25	до Лавочного (Мункача, Пешту)
	6:20	з Чернівців (Іцкан, Галацу), Станиславова	6:30	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний	Бродів дв. головний	6:30	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний
	6:46	з Брухович, шод. від 13. мая до 16. вер. вк	6:43	до Станиславова, Підвисокого, Потутор	дв. Підзамче	6:43	до Станиславова, Підвисокого, Потутор
	7:45	з Янова	6:55	до Кракова (Відня, Варшави), Стружа		6:55	до Кракова (Відня, Варшави), Стружа
	7:40	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче	8:30	до Скольного, до Лавочного (1. лп. до 15. вер.		8:30	до Скольного, до Лавочного (1. лп. до 15. вер.
	8:00	на дв. головний	2:55	до Янова		2:55	до Янова
	8:05	з Лавочного (Пешту) Калуща, Стрия	9:09	до Підволочиск, Бродів, Гусятина дв. Підз.		9:09	до Підволочиск, Бродів, Гусятина дв. Підз.
	8:15	з Сокаля, Рави рускої	9:15	до Янова		9:15	до Янова
	8:50	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.	9:25	до Підволочиск, Бродів, Гусятина дв. Підз.		9:25	до Підволочиск, Бродів, Гусятина дв. Підз.
	11:45	з Ядослава і Любачова	9:42	до Чернівців, Станиславова		9:42	до Чернівців, Станиславова
	11:55	зі Станиславова (Кересмезе, Потутор)	10:20	до Сокаля, Белая, Рави рускої і Любачова		10:20	до Сокаля, Белая, Рави рускої і Любачова
	12:55	з Янова	1:25	до Янова від 1. мая до 15. вересня в не-		1:25	до Янова від 1. мая до 15. вересня в не-
	1:15	зі Скольного, Стрия, а з Лавочного від 1.	2:15	до Брухович від 13. мая до 15. вересня		2:15	до Брухович від 13. мая до 15. вересня
	3:14	ч. вер. до 15. вер.	3:05	в неділі і свята		3:05	в неділі і свята
2:20	5:17	з Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і св.	3:15	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.		3:15	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.
2:35	5:40	з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.	3:26	до Янова щоденно від 13. мая до 16. вер.		3:26	до Янова щоденно від 13. мая до 16. вер.
	5:40	" " " на дв. голов.	3:30	до Брухович шод. від 1. мая до 16. вер.		3:30	до Брухович шод. від 1. мая до 16. вер.
1:45	5:55	з Кракова		до Рахана, Хирова, Любачова			до Рахана, Хирова, Любачова
	6:00	з Чернівців, Іцкан					
		з Сокаля, Белая і Любачова					
Н і ч							
8:40	7:24	з Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і св.)	12:40	до Станиславова		6:10	до Станиславова
2:31	8:28	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і св.)		до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні 6.		6:13	до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні 6.
12:20	8:50	з Брухович від 13. мая до 16. вересня шод.		а від 16. вер. до 30. марта 1901 щоденно		6:30	до Кракова (Відня, Берлина, Варшави)
	9:23	з Янова щоденно від 1. мая до 15. вер.		до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуща		6:50	до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуща
	9:45	з Кракова (Відня, Берлина), Ясла, Розадова		до Тернополя дворець головний		7:10	до Тернополя дворець головний
	10:00	з Чернівців, Бухарешту, Гусятина, Потутор		дворець Підзамче		7:33	дворець Підзамче
	10:15	з Лавочного (Пешту) Хирова		до Сокаля і Рави рускої		7:25	до Сокаля і Рави рускої
	10:12	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.		до Брухович (13. мая до 16. в. в нед. і св.)		7:48	до Брухович (13. мая до 16. в. в нед. і св.)
	10:30	" " " на дв. голов.		до Янова від 1. мая до 15. вересня		9:12	до Янова від 1. мая до 15. вересня
	12:05	зі Стрия, зі Скольного від 1. мая до 30. вер.		до Чернівців і Іцкан		10:40	до Чернівців і Іцкан
	3:12	з Підволочиск на дворець Підзамче		до Кракова, Відня, Варшави		10:50	до Кракова, Відня, Варшави
	3:35	на дворець головний		до Підволочиск, Бродів дв. голов. і		11:00	до Підволочиск, Бродів дв. голов. і
				дв. Підз.		11:25	дв. Підз.
				до Кракова, Відня, Берлина, Самбора		4:15	до Кракова, Відня, Берлина, Самбора
				до Брухович від 13. мая до 17. вер. шод.		4:45	до Брухович від 13. мая до 17. вер. шод.

ЗАМІТКА: Пору нічна числять ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.
Час середно-європейский рівний ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мин. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць держ. (Львів, ул. Крайських ч. 5) уділяє поясненя в справах ає лінійних, продає білети всякого рода і розклади зди.

COLOSSEUM Ernesta Thorna,

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сонішна.

Програма від 16. до 28. лютого 1901.

При співучасті військової музики 80 в. п.

1. Увертура.
2. The American Troubadours, секстет мурнів.
3. Victoria Belling, жонглєрка.
4. Trio Streitmann, вокальний терцет.
5. Fleury-Trlo, вітрові тансери. (Павза).
6. Орхестра.
7. Josef Modl, гуморист театру Ронахера у Відні.
8. Victoria Belling яко трансформаційна тансерка.
9. Miss Helena і Emilon, воздушний акт.
10. Risa Nordström, субретка.
11. Horly's-Trio, вокально-музикальний трансформаційний акт. — Початок о 8. год. вечером.

Що дня велике представлєня. В неділю сьвята два представлєня. Що п'ятниці High Life представлєня. Білети вчаснійше можна замовляти і вабути в конторі Пльона, при ул. Кароля Людвика у Львові.

Colosseum огріте 12. газowymi печами.

Банк Гіпотечний

Відділ депозитовий

Ц. к. упр. гал. акц.

приймає вклади і виплачує завдатки на рахунок біжучий, приймає до перешовани папери вартістні і дав на них завдатки.

Крім того впроваджено подібно як в інституціях заграничних т. зв.

Депозити сховкові (Safe Deposits)

За оплатою 25 до 85 кр. а. в. річно, депозитар дістає в сталевій касі паницьний сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно і дискретно перешовувати може своє майно або важкі документи.

Під тим виглядом поробив Банк гіпотечний як найдогіднійши зариджєни. Приписи дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у відділі депозитовий.

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечєнь „ДНІСТЕР“

Львів, ринок ч. 10. (дім >Просьвіти<).

одиноке руске товариство асекураційне, обезпечє будинки і всі предмети движимі против огневих шкід.

>Дністер< припоручили Преосвящ. Ординарияти Всєч. Духовєнству і вірним всїх трєх Епархій.

Фонд гаранційний >Дністра< з днем 31. грудня 1900.

Фонд резервовий	311.540 кор. 11 сот.
Резерва премії	171.942 " " "
Резерва спеціальна	6.000 " " "
Фонд емертальний	30.924 " 54 "

равом 520.406 кор. 65 сот.

Тарифи >Дністра< уміровані. Надвизка річна розділяє ся між членів в формі зворотів. За рік 1900 дістають члєни 8% звороту з премії.

>Дністер< виплатив до 31. грудня 1900. відшкодовань 2,120.834 кор. Шкоди ліквідують ся безпроволочно в присутности Делегата і 2 члєни.

Полїси >Дністра< приймають при позичках гіпотечних: Банк краєвий і Каса ошадности у Львові, Коломиї, Самборі, Долїні, Сятині, Городенці, Терєбовли, Залїцках, Городку і Богородчанах.

НА ЖИТЕ треба обезпечити ся тільки через >Дністер< в Товаристві взаїмн. обезпеч. в Кракові; з таких обезпечєнь через >Дністер< іде часть провізії на рускі публичні добродійні цім; полїси і квити видає Краківске Товариство рускі.

>Дністер< пошукує спосібних аєнтієв, особливо сєлян господарів в окрєстностях, де ще нема близько аєнтієв >Дністра<. Аєнті заробили вже 274.964 кор. провізії.

Зголошеня о аєнтієв треба вносити до Дирекції у Львові.

Сєляне! убігайте ся тільки о аєнтієв >Дністра<.

Від огню обезпечайте ся тільки в >Дністрі<.

На житє обезпечайте ся тільки через >Дністер<.

Всїлякі КУПОНИ

і вильосовані

цінні папери

виплачує без потручєня провізії або коштів

Контора виміни

1 ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ Гіпотечного.